

fat af flere Medlemmer, kunne tilstede, at denne Straffemyndighed overgaaer til en enkelt Mand uden den lovgivende Magts Samtykke. Vel er det sandt, at i enhver Straffeanstalt maa der tilkomme Bestyrelsen en vis Myndighed til at holde over Huustugten, men enhver Bestyrelse vil dog helst ønske i Udøvelsen af sit besværlige og ansvarfulde Kald at kunne støtte sig til Loven og ikke at være anbetroet en discretionair Myndighed, hvis Udøvelse i enkelte Tilfælde kunde være udsat for megen Kritik og muligt for Mishelligelse af dem, der saae Tingen fra et andet Standpunkt. Erfaringen viser ogsaa, hvad den høitærede Minoritet selv har anført, at de forskjellige Bestyrelser af Straffeanstalterne her i Riget til forskjellige Tider selv paa det Indstandigste have andraget paa, at den Straffemyndighed, der tilkom dem, maatte blive fastsat ved kgl. Resolution eller ved Lov. Jeg anseer det ogsaa i andre Henseender for gavnligt, at den Myndighed, der tilkommer de nævnte Bestyrelser, er fastsat ved Lov, saa at det kan komme til almindelig Kundskab, hvilken Behandling Fangerne i Straffeanstalterne under disse Forudsætninger kunde være undergivne, hvilket ikke er vigtigt for den Deel af Befolkningen, som kun af Frygt for Straf lader sig afholde fra Lovovertrædelser. Minoriteten har bemærket, at ifølge dens Ansøelser vilde saaledes Bestyrelsen af Horsens Fugthus, om det maatte blive færdigt, inden nogen Lov, som specielt angik det, var udkommet, have den fornødne Straffemyndighed i Analogie af de gjældende Love, dog saaledes, at Myndigheden ikke kunde udvides ud over de Grændser, som Pl. af 31te Aug. 1813 og de før nævnte 2de kgl. Resol. fastsætte. Men da Lovudkastet gaaer ud paa Formildelser i flere Retninger, saa kan jeg ikke indsee nogen Grund, hvorfor man skulde undslaae sig for at vedtage en Lov, som formilder de gjældende Bestemmelser. Thi den Omstændighed, at den ikke i enhver Henseende kan være aldeles fyldestgjørende, bør dog ikke afholde fra at nærme sig det MaaL, man har for Øie, saameget som muligt. Derfor alle Reformers skulde udsættes indtil de kunde blive fuldkommen omsfattende og grundige, saa vilde kun saae Reformers finde Sted. Men vil man et vist MaaL, saa fore-

kommer det mig, at det er bedre at nærme sig det, om man end ikke strax kan naae det, end at forblive i den tidligere Afstand derfra. Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Orsted: Det Minoritets-Votum, som er indført i Udvalgets Betænkning, indeholder en saa udførlig Udsvikling af de Grunde, der have bevæget Minoriteten til at fraraade Vedtagelsen af det forelagte Lovudkast, at jeg i det Hele dertil kan henvide. Naar den ærede Ordfører har sagt, at den Grund, som man har hentet fra, at de tildeels meget haarde Straffe, som ere hjemlede i de hidtil gjældende Regler, angaaende Disciplinairmyndigheden i Straffeanstalterne, ikke kunne passe sig for de nye og reformerede Straffeanstalter, som skulde oprettes her i Landet, og han i den Anledning har bemærket, at Fugthuset i Horsens, som er det man snarest kan vente færdigt, at det ikke vil blive væsentligt forskjelligt fra de hidtil bestaaende Straffeanstalter, saa er dette Noget, som jeg paa ingen Maade kan antage. Jeg mener at de senere og mere gjennemtanke Grundsatninger, den med store Døffresser fra det Offentliges Side forbundne Omhu for Fangerne, som skal finde Sted i de nye Straffeanstalter ligesaavel maa vise sig i dem af disse, der kaldes Fugthuse, som i dem, der kaldes Forbedringshuse. De kunne vel ikke være ganske eens; jeg vil gjerne indrømme, at der maa være forskjellige Lempninger i det Disciplinair-System, der skal følges for Fugthusene og det, der skal følges for Forbedringshusene. Men de kunne ikke komme til at staa saaledes for hinanden, som de nuværende Straffeanstalter staae ligeoverfor de nye. Disse maae væsentlig være byggede paa de samme Principer, og deels de bedre Methode og deels den større Omhu, der vil blive anvendt for at bevare Fangerne fra den moralske Smitte, som hidrører fra det lidet controllerede Samqvem, som de forhen havde med hinanden, vil Altsammen gjøre, at de haarde Straffe, som ere hjemlede ved de hidtil gjældende Anordninger og foranledigede af, at der paa et vist Tidspunkt viste sig en høi Grad af Trods og Hang til at begaae store Forbrydelser i Straffeanstalterne, sandsynligvis ikke ville